Tvrzení stížnosti, že plot byl zřízen již v r. 1921 a že teprve v r. 1929 došlo k zákroku úřadu, jest především v odporu se spisy, neboť úřad — jak je ze spisů patrno — zakročil již dříve proti st-li a to již v r. 1926; než i kdyby bylo pravda, že demoliční rozkaz byl proti st-li vydán teprve po osmi letech, nečinila by okolnost ta vydání rozkazu toho nezákonným, poněvadž podle § 129 mor. stav. řádu nezáleží na tom, jak dlouhý čas uplynul od provedení stavby bez povolení zřízené do vydání rozkazu demoličního.

Rovněž okolnost, že st-l k postavení plotu vymohl si povolení silniční správy, je pro otázku demolice stavby bez stav. povolení zřízené bezvýznamná, neboť povolení silniční správy nemůže nahraditi povolení stavební, předepsané stav. řádem.

Č. 11.206.

Zaměstnanci veřejní: * Došlo-li k tomu, že se pobyt dítěte, meškajícího mimo otcovu domácnost za účelem školního vzdělání, prodloužil i na dobu školních prázdnin z důvodů úsporných, nepozbývá tím pobyt ten své povahy dočasnosti ve smyslu § 12 odst. 8 plat. zák. č. 103/1926 Sb.

(Nález ze dne 11. dubna 1934 č. 7318.)

Prejudikatura: srov. Boh. A. 10091/32.

Věc: Emanuel L. v S. (adv. Dr Viktor Svoboda z Prahy) proti ministerstvu financí o činovné.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l, inspektor II. tř. finanční stráže v R. na Slov., podáním ze 6. září 1931 žádal, aby mu bylo od 1. července 1931 i nadále poukazováno činovné podle skupiny míst C, jež mu bylo po dobu od 1. září 1930 do 30. června 1931 přiznáno výměrem gfř v Bratislavě z 24. října 1930, jelikož jest i nadále nucen vydržovati svou dceru mimo služební bydliště za účelem návštěvy školy ve S. na Mor., neboť v obci R. není školy s vyučovacím jazykem státním.

Gfř v Bratislavě výměrem z 21. října 1931 nevyhovělo žádosti st-lově, poněvadž na takové činovné nemá nároku z těchto důvodů: »Zaměstnanci s činovným skupiny míst D přísluší podle § 12 odst. 8, resp. § 28 odst. 2 plat. zák., resp. vynesení min. fin. z 26. září 1927 činovné podle skupiny míst C, 1. zdržuje-li se jeho dítě za účelem školního vzdělání v jiném místě, než otcově bydlišti, 2. žije-li s ním dítě (zřejmě mimo dobu, ve které za účelem vzdělání jest nuceno bydleti odděleně) ve společné domácnosti, 3. je-li nucen dítě za účelem vzdělání na bytě vydržovati. Jest nutné, aby byly splněny veškeré podmínky, které zakládají nárok na činovné podle skupiny míst C, tedy také podmínka, že dítě musí žíti mimo dobu, ve které za účelem vzdělání jest nuceno žíti odděleně, s otcem ve společné domácnosti. Prokázal jste

sice, že vydržujete dceru Aloisii na bytě mimo své bydliště za účelem školního vzdělání, avšak Vaše dcera Aloisie, jak sám jste doznal, nežila s Vámi ani po dobu hlavních školních prázdnin od 1. července do 31. srpna 1931 ve společné domácnosti. V důsledku toho museli jsme Váš požadavek o přiznání činovného skupiny míst C za dobu po 30. červnu 1931 zamítnouti.«

Odvolání st-lovo z tohoto výměru, ve kterém st-l uvedl, že žil s dítětem ve společné domácnosti ve S. po dobu své dovolené, takže podmínka spolužití dítěte s otcem ve společné domácnosti byla splněna, zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím z důvodů uvedených ve výměru gfř.

O stížnosti na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

V odst. 8 § 12 zák. č. 103/1926 Sb. se stanoví, že úředníku s činovným skupiny míst D, který jest nucen dítě, na něž mu přísluší výchovné (§ 144) a jež s ním žije ve společné domácnosti, vydržovati na bytě za účelem školního nebo jiného odborného vzdělání mimo své bydliště, náleží až do ukončení tohoto vzdělání, a to i za prázdniny, činovné podle skupiny míst C. Přiznání výhody této jest tudíž vázáno mimo jiné na dvě podmínky, totiž, aby dítě, na něž přísluší úředníku výchovné, žilo s úředníkem ve společné domácnosti a aby tento byl nucen vydržovati dítě na bytě za účelem vzdělání mimo své bydliště.

Žal. úřad nepopírá, že st-l vydržuje svoji dceru na bytě mimo své bydliště za účelem školního vzdělání, ani že dítě dříve žilo ve společné domácnosti se st-lem; žal. úřad odepřel poukázati st-li vyšší činovné jedině proto, že jeho dcera nežila s ním ani po dobu hlavních školních prázdnin od 1. července do 31. srpna 1931 ve společné domácnosti, tudíž z toho důvodu, že zde není dána podmínka odst. 8 § 12 zák. č. 103/1926 Sb., že dítě žije ve společné domácnosti s úředníkem.

Jest tedy otázkou, zdali ve smyslu cit. zákonného ustanovení postačí okolnost, žal. úřadem zdůrazněná, že st-lova dcera ani v době školních prázdnin se neodebrala do st-lova bydliště, k úsudku, že její pobyt mimo st-lovu domácnost pozbyl své povahy pobytu dočasného, a že proto dlužno nadále onen prázdninový pobyt ve S. uznati projevem dostačujícím k uznání, že došlo k trvalému vystoupení dcery st-lovy z jeho domácnosti.

St-l v tomto směru poukazoval na notoricky známou značnou vzdálenost místa pobytu dceřina a místa trvalého jeho bydliště, která z ohledů hospodářských byla překážkou toho, aby jeho dcera na dobu školních prázdnin se do jeho bydliště odebrala a tvrdil dále, že právě z tohoto důvodu on sám v době školních prázdnin o své dovolené odejel do místa pobytu své ženy a dcery, a že po dobu této dovolené byli spolu ve S. Za tohoto stavu věci nelze podle názoru nss-u uznati okolnost, o kterou nař. rozhodnutí se opřelo, postačitelnou k úsudku, že prodloužení pobytu st-lovy dcery v místě, kde meškala za účelem školního vzdělání, také po dobu školních prázdnin, k němuž došlo notoricky z důvodů úsporných, neprokazuje, že by pobyt ten pozbyl své povahy dočasnosti.

Jestliže tedy žal. úřad vycházel z práv. názoru, že dítě musí žíti aspoň po dobu hlavních prázdnin v bydlišti otcově, jest tento názor mylný a slušelo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss pro nezákonnost (srov. Boh. A 10091/32).

Č. 11.207.

Stavební právo: Pouhá poznámka »podle zák. o stav. ruchu«, uvedená v žádosti za stav. povolení, nestačí k založení příslušnosti zem. úřadu podle cit. zák.

(Nález ze dne 11. dubna 1934 č. 7442.)

Věc: Firma Pražská Neusiedelská, spojené továrny na papír, celulosu a dřevovinu, akciová společnost (adv. Dr Matouš Mandl z Plzně) proti zemskému úřadu v Praze o včasnost opravného prostředku ve věci stavební.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím odmítl zem. úřad v Praze pro opožděnost stížnost, podanou stěžující si firmou do výměru měst. úřadu v P. z 23. června 1931, kterým uděleno bylo J. B. stavební povolení k stavbě třípatrového činžovního domu v P., a zamítnuty byly námitky, jež vznesla st-lka při stavební komisi. V důvodech nař. rozhodnutí bylo uvedeno, že v odpor vzatý výměr neobsahuje poučení o opravném prostředku. Tato okolnost nečiní však výměr vadným, neboť v řízení před samosprávnými úřady není uložena povinnost připojovati k výměrům poučení o opravných prostředcích. Stavebník se dovolával v žádosti za udělení stav. povolení úlev zákona o stavebním ruchu. Podle ustanovení odst. 1 § 71 zák. o stav. ruchu z 10. dubna 1930 č. 45 Sb. vztahují se tedy na tuto stavbu ustanovení předchozích §§ sedmé hlavy zák. V § 62 odst. 4 se stanoví, že stížnosti při stavbách povolovaných podle tohoto zákona jest podati nejdéle v 8 dnech po doručení rozhodnutí první instance u ní k zem. úřadu. V daném případě byl v odpor vzatý výměr podle potvrzenky, uložené ve spisech, doručen 26. června 1931, odvolání bylo však podáno u měst. úřadu v P. teprve 8. července 1931, tedy po projití zákonné lhůty odvolací. Musilo proto odvolání býti odmítnuto jako opožděné.

Stížnost podaná na toto rozhodnutí popírá na prvním místě příslušnost žal. zem. úřadu, ježto nešlo o věc, kterou sluší posuzovati podle zák. o stav. ruchu č. 45/1930 Sb.

Žal. úřad založil svou příslušnost na tom, že v písemné žádosti za stavební povolení vyskytuje se poznámka: »podle zák. o stav. ruchu«. Než tato modalita žádosti za stav. povolení musila by býti v řízení komisionelním konstatována nebo z průběhu jednání poznatelna. Podle obsahu protokolů o jednání stav. komise, několikrát odročené, jež podle § 36 stav. řádu platného pro město P. tvoří základ pro vyřízení žádosti